

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Cartea Mea cu voi este din cer, fiilor. O, deschideți-o mereu și luați din ea și hrăniți-vă din cer, că pun mereu în ea cuvântul Meu de peste voi, și se strâng pe lângă ea și pe lângă voi sfinții și îngerii când ea se deschide ca să dea, sau ca să primească. O, deschideți cartea aceasta ori de câte ori auziți glasul Meu, care vine să așeze în carte cuvântul Meu și să lucreze el omul, și toate câte sunt de lucrat de Dumnezeu între cer și pământ.

O, pace vouă, fiilor! Sunt lângă voi cu cei din cer, și cu sărbătoarea lor între sfinți. E sărbătoare în cer și la voi pentru zilele grădiniței cuvântului Meu, căci peste ea Îmi cobor Eu cuvântul, iar în ziua pecetlurii ei am avut aici cu voi pe apostolul cel întâi chemat de Mine la lucrarea apostoliei cea de după plecarea Mea la Tatăl la patruzeci de zile după învierea Mea, după crucea Mea, care M-a trecut la Tatăl ca pe o punte între pământ și cer.

O, are apostolul Andrei sărbătoarea lui și grăiește el acum prin cartea Mea, iar sfinții stau și ascultă pe cel sărbătorit între ei, și trei zile de sărbătoare sunt scrise într-o singură sărbătoare. Amin.

— *O, m-ai legat cu ziua mea de serbare între sfinți, m-ai legat cu ziua Ta de biruință, cu grădinița cuvântului Tău, și m-ai avut alături acum douăzeci și patru de ani, arhiereu al Tău lângă cei trei arhierei ai Tăi, Vasile, Grigorie și Ioan, toți așezați de o parte și de alta lângă Tine în ziua când, după ce s-a înălțat la cuvântul Tău pietricica cea albă și toată taina ei, s-a făcut din cer și de pe pământ pecetluirea cu sfințenie peste ea, și numele acestui așezământ cu binecuvântarea toată, și a fost cu noi în slujire arhiereul Tău Irineu, cel hărăzit încă din pân-tecele din care s-a născut că va fi și va crește și va avea parte de lucrarea cuvântului Tău și va asculta de Tine pentru taina Ta de azi pe vatra neamului român, căci Tu ai fost călăuză lui spre această taină sfântă, scrisă în Scripturi să se împlinescă și să se arate pe pământ, ca și cuvântul Tău, care s-a făcut apoi carte și s-a împărțit peste tot.*

Privim de sus, Doamne, la aceste dulci și mărețe amintiri și la greul pe care l-au întâmpinat acești ucenici de lângă izvorul Tău de cuvânt, că mare a fost împotrivirea celor mari de pe pământ când au văzut ei ce iese la iveală și sub ce nume, și toți s-au răsculat și au dat să zdrobească tot, dar munca Ta nu putea fi atinsă, și s-au zdrobit ei, cei ce au dat să se lupte cu Tine, Doamne, cu lucrarea Ta de Nou Ierusalim, venită cu Tine pe pământ, și au văzut și ei apoi cu cine au dat să se lupte.

A urmat apoi prigoană asupra arhiereului cu care Te-ai sprijinit pe pământ, ca să lucrezi și să așezi după legea creștinească pecetluirea acestei minuni, o, și a suferit el de la mai-marii de peste biserică, dar el a răbdat și s-a supus, și n-a mai venit dacă a fost oprit. O, și cât s-ar minuna dacă ar fi să aibă acum parte să vadă cât a crescut cetatea Ta, și câte frumuseți cerești trăiesc sfinții și îngerii în grădinile Tale de azi aici, și peste care mereu, mereu Îți așezi slava în sărbători cu strângere la izvor, și merge cuvântul Tău, merge, Doamne, căci gura arhiereului Tău a rostit atunci peste toți cei care-l prigoneau și a spus că această lucrare de cuvânt n-a fost înființată de el peste pământ, și că ea va merge înainte, fie cu el, fie fără el lângă ea, și iată, se împlinesc cu slavă mare acest cuvânt proorocesc.

O, suntem cu privirea la ziua când am fost adunați la sărbătoarea de pecetluire de început nou prin ivirea grădiniței cuvântului Tău și a tainei pe care o poartă. Ne doare, o, ne doare, cu orice zi de amintire ne doare că s-au desprins de Tine mulți din cei ce sunt scriși în cer cu ziua aceea aici, și n-au stat ei cu Tine și cu taina Ta și s-au smuls unii pe alții și s-au dezrădăcinat și s-au uscat ca mlădița care nu stă în viță, că nu mai sunt cu Tine ei. Tu însă Ți-ai prăsit popor nou și Ți-ai împrăștiat via și lucrarea ei, și toate merg ca Tine, ca voia Ta, Doamne, și așa ne mângâiem noi, cei ce am fost din cer și de pe pământ aici în zilele acelea de biruință a Ta pentru

lucrarea cuvântului Tău, și așa ne alinăm durerea pentru lipsa celor ce nu mai sunt aici acum lângă cei rămași, care-Ți lucrează.

Mâna mea frățescă se atinge cu arhierescă din cer binecuvântare peste creștetul arhierelui pedepsit să nu se apropie aici, de atunci și până azi pedepsit așa, și-i dau lui întărire și duh întăritor, o, Doamne.

O, frate arhieru, am fost împreună slujitori pe pământ aici în ziua aceea, pe care acum o avem în amintire, și sunt aceste priveriști strânse în cer și pe pământ. O, mângâie-ți măhnirea în care stai, și rabdă până la sfârșit pentru Domnul, că tu ești o jertfă vie între cei mari de peste biserica neamului român, iar dragostea ta pentru turma Domnului se va vedea și va grăi când va fi această vreme. O, așa eram și noi în vremea aceea, prigoșiți și strâmtorați eram de mairii care stăteau mari și tari în dreptul ușii lui Dumnezeu și ne prigoneau pe noi, cei ce am crezut în împărăția cerurilor care s-a vestit atunci în mijlocul lui Israel prin mărturia lui Iisus, Domnul nostru și al tău, și al celor ce Îl iubesc ca și noi, cei ce L-am iubit de la în-ceput, de când L-am aflat lucrând pe pământ pe Dumnezeu în oameni și stând cu oamenii, ca un Dumnezeu.

O, întărește-ți pacea, că ești plăpând. Așa sunt cei ce iubesc cu iubire din cer, și roagă-te lui Hristos pentru mântuirea turmei, pentru salvarea ei și a celor care te-au prigonit și te prigonesc, neînțelegând ei pe Domnul, Care lucrează venind cuvânt peste pământ pe vatra neamului român. O, ce slavă mare ar avea această țară și biserica din ea, și câte popoare s-ar apleca la această slavă, și ce veste slăvită s-ar duce peste mări și țări de această țară măreață și umbrită de Duhul și de cuvântul Domnului, și câtă bucurie s-ar împărți peste pământ dacă oamenii bisericii din țara de azi a Domnului ar îmbrățișa cuvântul Domnului, râul de cuvânt, care curge din tronul lui Dumnezeu-Cuvântul pe vatra neamului român! Toate popoarele s-ar apleca și s-ar bucura și ar împodobi acest ținut cu sfinte daruri de închinăciune și de mulțumire, aduse Domnului așa cum scrie în Scripturi că va să vină de la mari depărtări împărați și căpetenii, purtați de Duhul Domnului ca să ia din slava Lui, ca să se închine în muntele lui Dumnezeu, căci proorocii Scripturii au grăit despre această vreme, și iat-o, și trebuie să se vadă și să se audă vestea cuvântului lui Dumnezeu și a legii sfinte peste popoare, și trebuie să se îplinească cele ce sunt scrise.

O, iată, Domnul merge mereu și cuvintează mereu, și merge cuvântul Său peste pământ peste tot, în case mari și mici, la împărați și la supuși, și li se va cere socoteală celor ce stăpânesc peste biserica neamului român și vor fi întrebați de ce n-au dat de veste la popoare această vestire cerească.

Iată, Domnul va schimba inimile lor și nu se vor mai teme și se vor bucura de darul lui Dumnezeu, Care vine să sfințească, nu să strice, și vine să ierte, nu să pedepsească, și vine să înflorească și să împodobască biserica și turma și viața creștinească și s-o păzească, nu s-o rușineze, căci încununarea timpurilor nu este o rușine, ci este de la Dumnezeu.

O, e greu pe pământ, și e primejdie pentru viața de pe pământ, și trebuie Domnul să lucreze și să nu mai găsească piedici și necredință, căci dacă Domnul nu va lucra, o, ce va fi, oare? O, nu va lua Domnul slava nimănui, ci o va mări mai mult, iar sfințenia fiilor bisericii va umple de bucurie cerul și pământul, și toate vor izvorî din voia Domnului, din cuvântul rostit de gura Lui, și va birui biserica și ortodoxia ei, ca nu cumva să biruiască vreo buruiiană rea și să ia aceasta nume de biserică a lui Hristos, ci, din contra, să îngrijim floarea pe care Domnul a lăsat-o s-o îngrijim până la venirea Lui și să-i dăm apă din râul vieții și să-i dăm viață, căci suntem datori să-i dăm.

Și acum, pace ție, apostol iubit și mult îndurerat, dar vine Domnul curând, curând cu toată slava Sa pe pământul român în chip descoperit și deslușit, căci aici Își are Domnul ieslea Sa de cuvânt, iar tu ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta păstrată în Domnul, căci tu nu iei nimănui cununa, fiindcă ai la Domnul cununa ta.

Și acum, binecuvintează, Doamne, cuvântul meu în cartea Ta de azi și dă-i împlinire, iar eu Îți aduc mulțumire în ziua mea de serbare între sfinți. Și iată, stă la rând trâmbița Ta Verginica, cu care ai început în anul 1955 lucrarea cuvântului Tău pe pământul român. Amin.

— O, sunt vasul Tău, în care Tu Te-ai așezat cu cuvântul acum șaiszeci de ani. Sunt trâmbița Ta, Doamne, prin care ai lucrat și ai trâmbițat ca să-Ți alegi un popor și să-l crești în legile sfințeniei, și să rabzi mult ca să-l găsești și să-l crești.

Sunt cu ziua mea de serbare între sfinți, și stau deasupra cu sfinții întru venirea Ta cu ei, și mare este alegerea neamului român, din care Tu Ți-ai ales popor și trâmbiță și loc și binecuvântare peste pământ, și aștepti și tot aștepti să poată binecuvântarea Ta și să lucreze ea în vremi de strâmtorare, că e mare strâmtorare peste pământ, dar mai-marii bisericii din neamul român Te țin în strâmtorare, Doamne slăvit, Îți împiedică pasul și mersul și-Ți pun cătușe, căci ei nu dau să arate că Te cred, că Te primesc cu cuvântul când mergi spre ei cu tot ce cuvintezi Tu. O, trebuie să înțeleagă ei că e mare strâmtorarea și primejdia peste pământ, și că e vremea să poți Tu și să lucrezi Tu cu grabă, ca să vină zilele Tale și slava Ta, și să nu apuce să biruiască vrăjmașii Tăi, vrăjmașii crucii, vrăjmașii bisericii Tale, Doamne, că iată, biserica Ta și a părinților sfinți, biserica ortodoxă e gata să se atingă de cele oprite de Tine și de sfinți și să-și pângărească ascultarea și fața și aluatul ei cel sfânt de la început. O, să deschidă ei cărțile ascultării de Dumnezeu și de sfinții lui Dumnezeu și să nu facă neascultare, să nu arunce din mână cârma, că este cârmă cu carte scrisă în mijlocul ei, și care trebuie bine mânuită și împlinită, și nicidecum călcată și pusă la întuneric și la uitare.

Să se scoale mulți, mulți din cei ce slujesc la altar și să facă masă mare de suflete și să țină mărturia lui Iisus Hristos într-un gând, și nu altfel să lucreze biserica în vreme de strâmtorare, ca nu cumva s-o încalce pe ea cineva cu fața ascunsă sub nume de Dumnezeu. Aceasta dau eu de veste prin trâmbițarea mea cea de azi, și rog bunătatea Ta să îplinească voia Ta, Doamne, peste mintea și inima celor ce slujesc peste biserică, iar Tu să lucrezi tainic împlinirea voii Tale, cu care va fi să biruiști.

O, e ziua mea de serbare între sfinți, și mă însemnez cu ea în cartea Ta de azi, și întăresc pe poporul cuvântului Tău la duh de rugăciune pentru voia Ta pe pământ și peste biserica neamului român, amenințată cu amestecarea cea străină de Dumnezeu, o, Doamne. Sunt în suflet cu amintirea zilei Tale de biruință acum douăzeci și patru de ani, când ai așezat pe pământul român staulul cel sfânt pentru Tine și hotare de ocrotire pentru el, pentru coborârea Ta cuvânt pe pământ, că vii cu norii, Doamne, și nu lași să piară ceea ce este al Tău.

O, ce frumos, ce frumos a grăit azi prin cartea Ta apostolul Tău cel întâi chemat, cel care a pus pecete de botez acum două mii de ani pe trupul pământului și al neamului român, care avea apoi să se încreștineze de atunci și până azi cu numele Tău, ca să fie al Tău acest neam. O, păstrează, Doamne, cu putere mare taina Ta și proorocia Ta și împlinirea ei pentru acest neam, căci și lucrarea Ta cu mine a fost și este din planul Tău cel scris în Scripturi pentru zilele de acum, dar trebuie credință pentru acestea, Doamne. O, ridică-i pe cei credincioși, ridică-i prin descoperirea Ta înaintea lor și fă din ei un popor mare pentru Tine și pentru salvarea neamului omenesc, că știu că poți să faci din uscat verde și că vei avea biruință, Doamne.

Aceste zile de amintire sunt și bucurie, sunt și durere, dar iată, le trăim, că le privim, și fac ele parte din slava Ta, din truda Ta cea multă pentru neamul omenesc, care stă departe de slava Ta, fiindcă așa s-a deprins omul, Doamne.

O, sunt deasupra cu ceata mea din cer, și mult lucrătoare peste pământ și în mijlocul poporului Tău, și aducem înviere și așezăm la loc ceea ce s-a clătinat prin vreme de ispită. O, câtă trudă pe noi, căci duhul potrivit are multe ascunsuri și are obrăznicie mare, dar noi biruim și punem înviere acolo unde se pune primejdie de suflet, și am biruit noi, cei din cer, nu-mai să fie ținută în ascultare iubirea celui înviat, căci iubirea este cea care nu moare niciodată, și pe ea trebuie s-o crească în el cel ce iubește pe Dumnezeu, și nimic altceva ca și pe

Dumnezeu. Iar eu Îți aduc mulțumire pentru această trudă din cer lucrată, și voiesc să așezăm liniște și netulburare peste tot, și aceasta pentru statornicia celui pus la loc după alegerea inimii lui, că Tu când vezi iubire și alegere în inima omului, îl păstrezi, îl păzești și îl așezi la loc, și vom lucra pentru pace peste tot pe unde s-a stârnit tulburare, căci când omul poate cu Dumnezeu, poate și Dumnezeu.

O, copii ai poporului sfânt, vă aduc vouă mângâiere cu Domnul, că la El este mângâierea voastră. Întăriți sfințenia, fiilor, și stați cu ea înaintea Domnului și fiți vii prin sfințenie, că aceasta înseamnă aur la Dumnezeu. Pe cei ce nu înțeleg această voie a Domnului, noi să-i înțelegem, dar să stați lângă Domnul, și nu altfel să stați, că peste tot Domnul stă departe, precum departe stă de El și omul, dar voi stați lângă Domnul, căci cei ce s-au smuls nu mai sunt în viță.

Stați strânși uniți în viță, fiilor. Aceasta este ceea ce eu vă împart și vă sortesc în ziua mea de serbare peste voi.

Iar Ție, Doamne, mă aplec, și Te aștept cu slavă multă să mergi din loc în loc peste pământ, și ale Tale să le așezi în locul celor lucrate de oamenii cei fără Dumnezeu, că Tu ești Stăpânul și Făcătorul, și nu omul este, și fă să vadă aceasta omul, așa Te rog, așa Te rog eu, Doamne. Amin.

— Am luat aminte, o, am luat aminte. Așez sfinți lucrători și împlinitori pentru cererile sfinților Mei, căci rugăciunile sfinților stau înaintea Mea mereu, mereu, mai mult decât orice alte rugăciuni, iar Eu am datoria să le dau împlinirea.

Am luat aminte la dorul cel din cer pentru învierea duhului bisericii de pe pământ, și care poate mult numai prin ascultarea de Dumnezeu, că fără ascultare nimic nu atrage ajutorul Domnului.

Biserica să asculte de părinți, căci părinții au suferit și s-au jertfit pentru viața ei, așa cum M-am jertfit Eu, Mielul lui Dumnezeu pentru ea, pentru cea care voiește să fie a Mea, biserica Mea după orânduiala Mea, și să nu își facă ea altă orânduială, și să scoată pe masă cartea ascultării de părinți și de sfinți, și după ea să lucreze, și așa să atragă ea binecuvântarea Mea peste ea și peste pământ, ca nu cumva blestemul să poată el. O, Eu nu-i cer ei să citească o mulțime de cărți și să se știe și să se creadă mare prin aceasta, ci îi cer să stea pe masă cu cartea ascultării și să ia din ea ceea ce trebuie să lucreze și să urmeze ea, căci dacă după părinți și după sfinți nu lucrează ea, cum ar putea fi ea biserica lui Dumnezeu și a sfinților ei?

Așez acum numele Meu peste cuvântul Meu de azi în cartea Mea, în care M-am așezat cu sfinții Mei, și odihnesc acum pe cei ce Mi-au stat porți ca să intru și să-Mi las în carte cuvântul.

O, pace vouă, fiilor! Eu, Domnul Iisus Hristos, vă mulțumesc, măi fiilor. Cereți Mie putere și vlagă și întărire, ca să vă dau și ca să-Mi dați. Eu sunt vița, iar voi sunteți mlădițele Mele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2015